

РЕШЕНИЕ

№ 6654

гр. София, 12.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **7106** по описа за **2021** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 15.04.2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 21-ви състав, постановено по НАХД № 3511/2020г. е изменено Наказателно постановление /НП/ № 17-4332-016490/18.08.2017г., издадено от заместник-началника на Отдел „Пътна полиция“ – СДВР, с което на И. И. И. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 лева за нарушение на чл.б, т.1 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ и глоба в размер на 150 лева и право да управлява МПС за срок от три месеца за нарушение на чл.103 ЗДвП като е намалено наложеното по пункт 2 наказание за нарушение на чл.103 ЗДвП на глоба в размер на 50 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец и е потвърдено НП в останалата му част. Решението е обжалвано от санкционираното лице като с доводи за допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон се моли за отмяната му и за отмяната на НП. Твърди се, че е налице несъответствие между фактическата обстановка и посочените за нарушени разпоредби като неточната правна квалификация нарушава правото на защита на наказаното лице. Оспорва се описаната в НП фактическа обстановка, твърди се, че деянието не е извършено виновно. В съдебно заседание, редовно и своевременно призован, не се явява и не се

представлява. Депозирано е становище от адв.Я..

Ответникът – СДВР, редовно и своевременно призован, не се представлява, не ангажира становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено от фактическа страна, че на 26.07.2017г. касаторът управлявал МПС „А.“ с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място] като на кръстовището на [улица]и [улица]предприел маневра ляв завой като не спазил предписанието на пътен знак Г-4, предписващ задължително движение направо и надясно. Действията му били видени от служители на ОПП-СДВР, които се намирали на площад „Народно събрание“. Те подали сигнал на водача да спре, но той продължил движението си и спрял на светофара срещу СУ „Св.К. О.“ поради подаден червен сигнал от светофарната уредба. Свидетелите и водачът се върнали на площад „Народно събрание“, където на водача бил съставен АУАН № 249192 от 26.07.2017г. за нарушение на чл.6, т.1 ЗДвП и чл.103 ЗДвП.

Въз основа на така установената фактическа обстановка от решаващия съд е обоснован извод, че АУАН и НП са съставени в предвидените в чл.34 ЗАНН давностни срокове и отговарят на законовите изисквания.

С оглед нормата на чл.51, ал.2 ППЗДвП е прието, че И. в нарушение на даденото задължително предписание с пътен знак Г4 е предприел маневра ляв завой, когато бил забелязан от служителите на ОПП-СДВР, които се намирали на площад „Народно събрание“ и подали сигнал да спрат водача, но той продължил движението си и бил спрял на кръстовището на Софийски университет. Така посоченото деяние осъществява според съда от обективна страна нарушение на чл.6, т.1 ЗДвП тъй като И. не е съобразил движението на управлявания от него автомобил с предписанието на пътен знак Г4. Нарушението е прието за умишлено извършено като деецът е съзнавал общественоопасния му характер и е целял настъпването на общественоопасните му последици.

По отношение на другото нарушение, за което е ангажирана отговорността на И. съдът е мотивирал, че водачът не е спрял при подаден сигнал за спиране със стоп палка по образец на МВР като не са били налице пречки, които да възпрепятстват възприемането на подадения сигнал от служителите на ОПП СДВР, тъй като те са се намирали на пл.“Народно събрание“ и водачът е могъл ясно да види подадения му сигнал със стоп палка. Нарушението е прието, че е извършено умишлено като деецът е съзнавал общественоопасния му характер и е целял настъпването на общественоопасните му последици.

По отношение размера на наложеното наказание за нарушението по чл.103 ЗДвП съдът е аргументирал, че същото не съответства на обществената опасност на дееца, тъй като видно от приложената справка същият е с над 20-годишен стаж и няма наложени наказания по ЗДвП за този период, с оглед което санкцията е намалена.

Изводите на решаващия съд се споделят от настоящата инстанция.

При извършената проверка на съставения АУАН и издаденото въз основа на него НП не се установяват несъответствия във фактическото описание на извършените нарушения, за които е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора – НП е издадено при идентично описание на осъществилата се фактическа обстановка, дадена в АУАН. Неоснователни са и възраженията за неправилна правна квалификация на деянието. Както е посочил и районния съд, чл.6, т.1 ЗДвП предвижда, че участниците в движението съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка, т.е. установява конкретно ясно задължение. От своя страна чл.51, ал.2 ППЗДвП дава дефиниция на конкретно посочените в разпоредбата пътни знаци със задължителни предписания като пътен знак Г4 означава „Движение само направо или надясно след знака“. В случая е безспорно установено, че водачът, въпреки задължителната указана с пътен знак посока, е извършил маневра „ляв завой“, с което е осъществил вмененото му нарушение на чл.6, т.1 ЗДвП.

Неоснователно намира съдът оплакването, че разпоредбата на чл.103 ЗДвП, посочена като правна квалификация на нарушението, не отговаря на действително осъществилата се фактическа обстановка – посочената разпоредба предвижда, че при подаден сигнал за спиране от контролните органи водачът на пътно превозно средство е длъжен да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания. Въпреки че на И. е подаден сигнал със стоп палка от контролните органи, намиращи се на пл. „Народно събрание“, той не е спрял, а е продължил движението си до светофара на кръстовището на [улица]и [улица], където е спрял поради подаден червен сигнал от светофарната уредба. Следва да се отбележи, че твърденията на касатора за това, че не е видял подадения му сигнал за спиране със стоп-палка, поради това, че е бил съсредоточен в извършване на забранената маневра „ляв завой“ и не е имало как да види полицаите, намиращи се в крайна дясна лента, след което попаднал в задръстване, са нелогични. Площад „Народно събрание“, където са били позиционирани служителите на ОПП – СДВР, се намира след кръстовището на [улица]и [улица], но на достатъчно разстояние, за да бъде възприето от тях извършеното от И. нарушение, същевременно достатъчно и за да се включи той в движението, съответно вниманието му да не е отклонено от извършването на забранената маневра, тъй като към този момент тя е приключила. От друга страна попадането в задръстване на уличния трафик още по-малко може да бъде определено като пречка за възприемане на подадения му сигнал, напротив – по-бавното придвижване, причинено от трафика, способства за по-правилна оценка на ситуацията и внимателно наблюдение на случващото се.

По изложените съображения съдът намери касационната жалба за неоснователна, съответно оспореното с нея решение като постановено при отсъствие на отменителни основания, следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 15.04.2021г. на Софийски районен съд, Наказателно

отделение, 21-ви състав, постановено по НАХД № 3511/2020г.
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.